

Ron Tolido

Een hoog Swifterbant-gehalte

Swifterbant. Wie weet is het ondertussen een dynamische, keihard aan de toekomst werkende metropool, maar voor mij staat het dorp sinds mijn jeugd symbool voor alles wat god-verlaten, geïsoleerd en onbereikbaar is. Ik heb er als puber eens heen moeten fietsen. Dwars door de Noordoostpolder, over ellenlange asfaltwegen ploegden we ons door beukende tegenwind heen. Op een schrale zondagmiddag bereikten we uiteindelijk Swifterbant, een troosteloos tochtgat met de kleinprovinciale allure van een dorp dat zich desnoods generaties lang alleen met zichzelf kan bemoeien.

Jeugdtrauma of niet, ik denk nog regelmatig aan Swifterbant. Komt door wat je allemaal in de IT meemaakt. Daar mogen we onszelf ook graag isoleren. Gezellig met zijn allen pitrietten manden vlechten op het eigenhandig betegelde dorpsplein: de boze buitenwereld lijkt dan geruststellend ver weg, al helemaal als de plaatselijke harmonie in de namiddag een vals deuntje inzet.

Het lijkt me het kenmerk van een onvolwassen industrie dat er nog zoveel huisvlijt wordt besteed aan *methoden* en *tools*. Je kunt er zelfs voor studeren geloof ik, voor *methodoloog*, en geen onderwerp lijkt zich meer te kwalificeren voor boeken en proefschriften. Een beetje organisatie heeft een speciale afdeling rond deze expertise opgericht. De vaak introvert ogende teamleden houden zich een carrière lang bezig met het verzinnen en opschrijven van methoden voor systeemontwikkeling en – zo heel nu en dan – zelfs met het écht doorvoeren van al dat fraais in de organisatie. Hele *metamodellen* zijn ervoor ontwikkeld en de inspanningen lijken wel te cumuleren als het over *architectuur* gaat: veel IT-architecten prâten liever over hoe je tot een architectuur komt, dan dat ze er daadwerkelijk eentje maken.

Elke organisatie zijn eigen methoden. Laten we vanaf nu spreken van een hoog *Swifterbantgehalte* als we zoiets waarnemen. Of gewoon van *Own Methodology Considered Harmful*. Het wordt hoog tijd dat we in ons vakgebied de handen ineenslaan en tot wijd verbreide standaards komen. En dan bedoel ik niet op het niveau van een regio of een land. Nog veel te veel Swifterbant. Om ons heen is de economische rangorde zich immers in ijtempo opnieuw aan het uitvinden. De spannende projecten gaan zich de komende jaren

afspelen op globaal niveau: meer internationale processen en systemen, meer plekken op de wereld met goedkope IT-capaciteiten van hoge kwaliteit.

Interoperabiliteit tussen bedrijven wordt de economische norm: om dat een beetje opgeschaald te krijgen heb je wereldwijde standaards nodig; niet alleen op het gebied van technologie en gegevensuitwisseling, maar ook op het gebied van projectvoering, architectuur en systeemontwikkeling. Pas als je dezelfde taal spreekt en op dezelfde manier werkt, kom je tot échte samenwerking. Anders ben je alleen maar bezig elkaar verkeerd te begrijpen of aan methodologen te vragen wat nu precies de onderlinge verschillen zijn.

Ik denk daarom dat *TOGAF*, de architectuurmethode van het wereldwijd opererende standaardconsortium The Open Group, een belangrijke rol gaat spelen. Veel industriële spelers hebben zich achter deze open aanpak opgesteld en ze zijn dagelijks bezig ervaringen en verbeteringen toe te voegen. Wie een gedetailleerd beschreven architectuurmethode voor zijn organisatie zoekt, heeft het hele *manual* in een minuut van de website gehaald. Gratis wel te verstaan, want het gaat om een publieke, open standaard.

Geheel in Open Source stijl: er moet iets fundamenteel mis zijn als je met veel pijn en moeite zelf een product ontwikkelt dat je op het Internet allang gebruiksklaar kunt vinden. Neem dus vooral ook een kijkje bij het *Eclipse Process Framework* (EPF) project, waaraan IBM kortgeleden belangrijke delen van *RUP* en de *Rational Method Composer* doneerde. Daar zou wel eens dé belangrijke, open systeemontwikkelingmethode vandaan kunnen komen.

Methodologen aller landen, verenigt U. Daar komt het eigenlijk op neer. Open standaards gaan een hoop werk schelen. Zoveel, dat het krankzinnige feit zich voor zou kunnen doen dat methodologie-experts straks tijd over hebben, bijvoorbeeld om aan échte projecten binnen de organisatie mee te doen. Het is maar een wilde suggestie. En anders is er altijd nog de *Sabbatical*. Lekker fietsen naar Swifterbant. Misschien is het er tegenwoordig wel een dulle boel.

tolido.blogspot.com